

Syrlig og fløyelsmyk bringebærmousse med enkel sjokoladebunn

Det er søndag. Det er august. Det er kveld. Jeg byr på dikt og kake. Diktet har jeg kanskje lest for deg før, men må leses minst hver august. Kaken får du for første gang i dag. Den består av en klassisk svensk kladdkake-bunn (les brownies) og en frisk bringebærmousse som smelter på tungen.

Bringebærmousse, baby!

Bunn:

100 g smør
2 egg
2,5 dl sukker
1,5 dl hvetemel
1,5 ts vaniljesukker
0,5 dl kakao

Mousse:

5 plater gelantin
3 dl kremfløte
250 g bringebær
1,5 dl sukker
skall av en økologisk sitron
2 dl yoghurt naturell (vanlig, ikke gresk)

Bringebær og feks mynteblader til pynt

Begynn med å lage bringebærpure ved å mose de med en stavmikser og så sile de. Det tar litt tid å sile, bruk en skje til å røre/presse bærene gjennom silen. Pass bare på å ikke presse frø igjennom, det er jo de vi vil bli kvitt.

Mens du siler, lag kakebunnen. Sett ovnen på 175 grader. Smelt smøret på lav temperatur. Visp egg og sukker hvitt. Bland mel, kakao og vaniljesukker og sikt det i eggedosisen. Hell i smøret og rør alt til en glatt røre. Finn frem en springform på 20 cm. (Min var litt større, det var ok). Ha bakepapir i bunnen. Hell røren oppi og stek midt i ovnen i 20 minutter. Avkjøl. Når kaken er avkjølt, fjern kanten på springformen ved å skjære forsiktig rundt bunnen. Vask springformkanten og tørk den. Sett den på plass rundt kakebunnen og dytt bunnen ut i kantene så det er tett.

Moussen fikser du ved å først legge gelantinen i kaldt vann. Pisk krem. Så har du 3 ss bringebærpure i en liten gryte, resten har du i en bolle sammen med sukker, yoghurt og sitronskall. Rør sammen. Ta opp gelantinen og klem vannet ut av den med hånden din. Ha den i gryten med bringebærpure og smelt på lav varme mens du rører litt. Ha den nå smeltede gelantinen i yoghurtblandingen og bland. Vend tilslutt forsiktig inn krem. Hell moussen oppå kakebunnen. Frys kaken i minst to timer eller natten over. Sett kaken i romtemperatur en time før servering. Pynt med bringebær og mynteblader. Kos deg.

August

*August er det mykeste myke jeg kjenner,
denne skjelvende streng mellom sommer og høst,
denne dugg av avskjed i mine hender.*

*Dette hemmelige milde inn over jorden,
denne lyende stilhet:*

Tal Herre, tal!

dette lyset som hviler

på modningens høyde,

dveler

og synker mot visningens dal.

Disse kvelder da trær

*er som skygger i skyggen.
Denne etterårsfred over sted og forstand.
Jeg har drømt at jeg seilte mot evigheten,
og en kveld i august var den første
besynderlig duse kjenning av land.*

*Jeg vet midt i alt det jeg ikke vet:
August er det mykeste myke jeg kjenner,
myk som sorg og som kjærlighet.*

Einar Skjæraasen

